

til, da jeg ikke er istand til at tage det i For-
 svar, at frasalbe Ordet ganske; men, idet jeg
 naturligtviis skal afholde mig fra, at gjentage,
 hvad der forekommer mig at være allerede paa
 forskjellig Maade udtrykt, er der dog et Par
 Bemærkninger, som jeg troer at burde frem-
 sætte, inden jeg anbefaler Lovforslaget til at
 gaae over til idetmindste foreløbig Hvile i det
 Udvalg, som jeg antager nok kan behøves
 efter Medfarten idag. Dette Lovforslag fore-
 kommer mig ikke at være ganske overeens-
 stemmende i sin Slutning og i sin Begyndelse.
 Jeg kan naturligtviis ikke vide, hvorledes Lov-
 forslaget er blevet til, men jo mere jeg har
 tænkt derover, desto mere er jeg kommen til
 det Resultat at antage, at dette Lovforslag fra
 første Begyndelse af egentlig har haft en
 temmelig uslybzig Tanke, nemlig den at ville
 revidere den bestaaende Bygningsafgiftslov-
 givning. Man har dernæst bestræbt sig for at
 udjævne nogle Uligheder, som man fandt mellem
 de Næringsdrivende i Kjøbstæderne og paa
 Landet; man har fundet, at Uanskeligheden i
 den Henseende var meget stor, man har søgt
 at udjævne disse Uanskeligheder ved at tage
 Flere med paa Landet, Appetiten er saa kommen,
 idet man spiste, og man er tilsidst naaet til at
 tage saa Mange med, at det, som oprindeligt
 kun var det Tilfældige i mine Tanker, til
 Slutning er blevet det Væsentlige i Lovfor-
 slaget. Det er netop dette, jeg fornemmelig
 har imod Lovforslaget, at det, saaledes som det
 fremtræder, forekommer mig at indeholde sjult
 — det er naturligtviis ikke forsællig fra Re-
 gjeringens eller Ministeriets Side — en meget
 bethdelig Begjæring til samme Tid, som det
 tilskyndeladende kun gaaer ud paa en Revision.
 Hvorvidt Bestræbelserne for at revidere den be-
 staaende Bygningsafgiftslovgivning ere lykkelige;
 derom skal jeg ikke udtale mig; i mine Tanker
 er det meget langt fra at være Tilfældet, og
 det er allerede af flere ærede Talere, og navnlig
 af min ærede Nabo fra en af de kjøbenhavnske
 Kredse (E. C. Larsen), godtgjort, hvor Meget der
 i denne Henseende endnu staaer tilbage at ønske.
 Jeg troer heller ikke, at det Princip, som skulde
 gaae ud paa i Lovforslagets Retning at ud-
 jævne Forskjellen imellem de næringsdrivende
 Bygningers Beskatning i Kjøbstaden og paa

Landet, kan siges at være heldigt udført. Den
 saakaldte første Klasse af de Bygningsafgifts-
 pligtige paa Landet er jo vel efter Lovforslaget
 sat fuldkomment lige med Kjøbstædernes udenfor
 Kjøbenhavn, hvad Afgiftens Størrelse angaaer,
 men det er dermed ingenlunde sagt, at For-
 skjellen i Henseende til Byrder er udjævnet, eller
 at der derved er ydet noget væsentligt Bidrag
 til at imødegaae de Klager, som fra de nærings-
 drivende Borgeres Side i Kjøbstæderne ere
 fremsatte i Anledning af den ved Næringsfri-
 hedsloven af 1857 indtraadte Forandring. Naar
 man saa endvidere har søgt, for at lette sig
 Uanskelighederne ved Anvendelsen af Loven, at
 medtage alle Landboerne, ogsaa Landbrugerne,
 til Beskatning efter denne Lov, saa forekommer
 det mig, at man derved har gjort et stort
 Spring, som jeg finder aldeles umotiveret,
 og jeg finder det derfor umotiveret, fordi
 der her er Tale om en Sag af megen stor
 Betydning. Der er fra Ministeriets Side,
 hverken ved Sagens Forelæggelse eller i Mo-
 tiverne, oplyst, hvilken Betydning Sagen i den
 Henseende kunde have; men jeg troer, at den
 ærede sidste Taler paa ingen Maade har over-
 vurderet dens Betydning, naar han meente, at
 denne Beskatning alene for Gaardmandsclassen
 kunde løbe op til 3 à 400,000 Rb. Naar jeg
 seer hen til, at Bygningsafgiften for Landet,
 saaledes som den for Tiden er anordnet, har
 kunnet calculeres til henved 150,000 Rb. om
 Aaret, saa mener jeg, at man paa ingen Maade
 regner for høit ved at antage, at der efter
 dette Lovforslag, naar det blev til Lov, vilde
 indkomme af de Landbygninger, som hidtil ikke
 have været bygningsafgiftspligtige, nær ved en
 halv Million Rigsdaler og maaste derover —
 jeg er personlig tilbøielig til snarere at regne
 paa Mere end Mindre, men jeg er ikke i Be-
 siddelse af det fornødne Materiale til at kunne
 anstille anden Undersøgelse end den, som den
 ærede Taler, der havde Ordet før mig, har
 anstillet. Men denne Sag er for alvorlig til
 blot at komme ind som et Appendix til Revi-
 sionen af Bygningsafgiftsloven. Skal der være
 Spørgsmaal om at paalægge alene en enkelt
 Deel af Landets skatteyndende Borgere en saa
 bethdelig Sum, som der her er Tale om, troer
 jeg ikke, at det kan komme saa at sige tilfældigt ved